

opadgaaende og i nedadgaaende Retning, og jeg tror, det vilde være et overmaade farligt Princip at komme ind paa, for ikke at tale om, at mange af de Stillinger, der findes paa den nye Lønningslov, ikke lader sig nøjagtigt sidestille med Stillinger paa de gamle Lønningslove. Der er her overordentlig mange Forhold at tage i Betragtning, og jeg henviser altsaa til, at samtlige Partier paa de Steder, hvor disse Forhold har været underkastet en nøje Overvejelse, har afvist denne Tanke. Jeg kan heller ikke tænke mig at tage den op, men jeg har altid vist mig villig til at gøre meget store Indrømmelser overfor de gamle Pensionister, og Loven af 22. December 1920 var en meget vidtgaende Indrømmelse overfor dem, hvad der den Gang ogsaa blev anerkendt fra de gamle Pensionisters Side, og hvad der jo har paaført Statskassen en meget betydelig Udgift. Jeg mener ikke, at vi paa nogen Maade skal trække denne Velvillie tilbage, men jeg mener, at paa Grund af den Stilling, som Konjunkturtillægget nu kommer til at indtage som noget, der efterhaanden skal reduceres og forsvinde, vil det være retfærdigt overfor de gamle Pensionister at finde en anden Udmaaling af den ekstraordinære Støtte, man vil give dem, end netop gennem et Konjunkturtillæg.

Det samme ærede Medlem ønskede mig en heldigere Haand ved fremtidige Forhandlinger med Tjenestemændene. Jeg synes ikke, der her kan være Tale om heldig eller uheldig Haand. Da jeg fremlagde Skatte-lovene i Folketinget, var jeg nemlig nødt til at fremsætte den finansielle Plan, paa hvilken de hvilede. Jeg maatte angive, hvor store Bespærelser jeg mente der maatte paaregnes, og for hvilke der ikke skulde skaffes Dækning gennem Skatter. En af de vigtigste Bespærelser var netop Inddragning af en Del af Konjunkturtillægget. Jeg var den Gang nødt til at sige, hvor meget jeg mente det mindste var, som Staten kunde nøjes med. Derved havde Regeringen altsaa paa Forhaand taget Stilling, og det var den fuldt berettiget til. Det er Regering og Rigsdag, hvem det i sidste Instans tilkommer at træffe Afgørelse i dette rent finansielle Spørgsmaal, at afgive et Skøn om, hvorvidt de erhvervs-mæssige Forhold er saaledes, at det vil være rigtigt at reducere Konjunkturtillægget, og om Statens Tilstand er saaledes, at den kræver det. Tjenestemændene kan ikke med nogen Grund beklage sig over, at dette finansielle Skøn fældes af Rigsdag og Regering. Men med Hensyn til Maaden,

hvorpaa det skal gøres, er der rig Anvendelse for Forhandling med Tjenestemændene, saaledes som jeg ogsaa har drøftet med dem, om man mulig burde fordele den resterende Del af Konjunkturtillægget efter Forsørgerhensyn.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Hermed er Dagsordenen for dette Møde udtømt.

Dagsordenen for Tingets næste Møde, der afholdes i Dag Kl. 2²⁵, er følgende:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 706 af 22. December 1920 og Lov Nr. 154 af 1. April 1921.

Mødet hævet Kl. 2¹⁸.

85de Møde.

Onsdag den 22. Marts Kl. 2²⁵.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 706 af 22. December 1920 og Lov Nr. 154 af 1. April 1921.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1227).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Samtykke af det høje Ting behandles i